

villig til at tage alle mulige humane Hensyn, men dette forekommer mig at være et saa ensidigt Humanitetshensyn, at jeg for mit Bedkommende ingenlunde vil kunne forsvare at gaa med dertil. Jeg maa maasse her indstøde, at naar Mindretallet her kun staar opført med 4 Medlemmer, saa har den ærede Formand jo allerede gjort opmærksom paa, at 2 Medlemmer, det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem) og det ærede Medlem fra Kalundborg (A. Sørensen) have sluttet sig til Mindretallet, men jeg maa yderligere oplyse, at det ærede Medlem fra Nykøbing paa Mors (C. Ravn) ogsaa er fuldstændig enig i Mindretallets Forslag. Jeg skal altsaa paa dette Mindretallets Begne tillade mig at anbefale Vædringsforslaget under Nr. 37. Dette Forslag gaar jo ud paa, at vi over for Forpagterne tage de samme Hensyn til Afgifternes Nedsættelse, som Folketinget nu i en lang Række har vedtaget. Jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt at følge Ministeren og Flertallet, thi jeg ser ikke, hvorledes vi over for andre Forpagtere, der ogsaa kunne sidde i trykkende økonomiske Forhold, og som staa i Forbindelse med Staten, vilde kunne forsvare at gaa med til en saa betydelig Nedsættelse som den, der her bliver Tale om, hvis Ministerens Forslag vedtages.

Med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 70 og 71 er jeg selvstændig enig med den ærede Ordfører i hans Anbefaling for disse Forslag, hvorved man nægter de begærede Bevillinger til Middelgrundskolene og til Gladsaxe Fortet. Jeg skal derfor heller ikke komme ind paa en Omtale af disse to Forslag. Jeg vil kun sige, at naar disse Forslag, som jeg forudsætter blive vedtagne, kommer Ministeriet i den Stilling, at det har afholdt Udgifter, som Rigsdagen nu nægter. Det forekommer mig, at Ministeriet derved kommer i en Stilling, der er en meget passende Illustration til de „normale“ politiske Forhold, som det nu fra forskellige Sider siges, at vi ere komne til at leve under her i Landet.

C. Ravn: Som ærede Medlemmer ville se, er jeg ikke blandt dem, der anbefale Forslaget under Nr. 36. Naar jeg ikke er bleven opført blandt det Mindretal, der stiller Underændringsforslaget under Nr. 37, er det begrundet i, at jeg var fraværende, da Vædringsforslagslisten blev afgiven. Jeg tiltræder i det hele taget, om ikke Motiveringen, saa dog fuldt ud de Oplysninger, som ere givne af det ærede Medlem fra Sejre (D. Hansen), og jeg anbefaler paa det bedste, at man siger stop til saadanne Efter-

givelser, som man her er inde paa over for Statens Forpagtere. Dersom vi skulle gaa saa vidt, vil det saa store Konsekvenser. Vi have altid stillet os meget velvillig over for disse Forpagtere, og ved den i Underændringsforslaget foreslaede Eftergivelse af 3,000 Kr. til den paagældende Forpagter er der i Virkeligheden gjort saa meget, at det overhovedet har været temmelig strengt for mig endogsaa at tiltræde dette. Jeg anbefaler altsaa Underændringsforslaget under Nr. 37 til Vedtagelse af Folketinget.

Krigsministeren (C. Thomsen):

Der er af mig blot stillet tre Vædringsforslag til Tillægsbevillingsloven. Mine Vædringsforslag ere udførlig motiverede i Skrivelser, som have været oversendte til Finansudvalget, og da Forslagene ere tiltraadte af hele Udvalget, antager jeg, at det er overensstemmende med det høje Tings Ønske, at jeg ikke spilder Tiden med at udtale mig videre derom. — Der er af Udvalgets Flertal under Nr. 70 og 71 stillet to Vædringsforslag, der, hvis jeg forstod den ærede Ordfører rigtig, ved 3dje Behandling ville blive efterfulgte af nogle andre af samme Bestaaffenhed. Med Hensyn til disse Forslag skal jeg tillade mig at sige, at jeg vilde ønske, at Udvalgets Flertal havde stillet sig paa samme Maade som dets Mindretal, altsaa havde fulgt Ministeren paa dette Punkt, saaledes at man allerede nu kunde bringe Spørgsmaal ud af Verden, som jo kun dreje sig om Bevilling af Beløb, om hvilke det fra alle Sider er anerkendt, at de ere brugte i Henhold til kontraktmæssige Bevillinger eller i Henhold til fuldstændig nødvendige Konsekvenser deraf, altsaa for de største Bedkommende ere af en saadan Bestaaffenhed, at der ikke er nogen som helst Tvivl om, at Staten i Tilfælde af Proses vil kunne blive dømt til at betale Beløbet. Jeg skal derefter tillade mig at gøre opmærksom paa, at dersom det høje Ting følger Flertallet og nægter disse Bevillinger, vil der ikke ske nogen Forandring i de faktiske Forhold, og det vil ikke, saaledes som den ærede Ordfører for Mindretallet (D. Hansen) mente, medføre nogen som helst Gene for mig som Krigsminister. Jeg vil ikke paa nogen mulig Maade blive bragt i en falsk Stilling ved saaledes at komme til mod Folketingets Vilje at have anvendt de paagældende Beløb. Der sker ingen Forandring i de faktiske Forhold, hvad enten man følger Flertallet eller Mindretallet, thi det faktiske Forhold er, at Arbejderne ere udførte og Pengene udgivne — det ved jo det høje Ting saa godt